

NAPIĘTEK (1) *sb m*

N pl nąpiętki.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Tylna część buta osłaniająca piętę; calcei pars posterior Cn: Vtrzy boty/ boć zgniły/ y śmierdząc z nich łpary. Pocięgni ich ku gorze/ nápołyć Iprochniały/ Napiętki podłe nogi/ przyłzwy odpadały. RejZwierz 139v.

TK